

Theaterschool die naar meer smaakt

Meeuw Jonge Theatermakers bestaat 25 jaar, Tryater 50 jaar. Er bestaat een innige band tussen de buren aan de Leeuwarder Oostersingel. Tryater-actrices Nynke Heeg en Eva Meijering vertellen over Meeuw.

JACOB HAAGSMA

Toen Nynke Heeg deze theateropleiding volgde, heette het nog niet Meeuw, of 'n Meeuw wat ook nog jarenlang de naam was, maar simpelweg Jeugdtheaterschool. En toen zat het ook nog niet naast Tryater. „It wie hiel lyts, it siet yn in âld gebou. Ik wie fyftjin, ik siet op de havo. Alle sneonen dêrhinne, alle fakânsjes dêrhinne.”

Wat bracht haar daar? „Dat is in hiel goede fraach. Wat is dy drang fan my, dat ik spylje woe? Ik wit it noch altiten net. Ik makke op de basis-skoalle al toanielstikjes. Doe foel myn each op de Jeugdtheaterschool, dat dêr moast ik dan mar op.”

Eva Meijering, een slag jonger dan Nynke, reisde elke zaterdag vol enthousiasme naar Leeuwarden, vanuit Wolvega. „Dat was het natuurlijk waard.” Eerder al zat de op de jeugd-dansopleiding van Grietine Molenbuur, en daar kreeg ze het advies om „misschien iets met theater te proberen”. Ze pakte de handschoenen op, en kwam terecht in een wereld die haar erg aansprak. „Ik weet nog goed dat ik dacht: wauw, dat dit allemaal kan, dat dit mogelijk is!”

Ook de jonge Nynke raakte, jaren eerder, diep onder de indruk van wat oprichtster Hilde Mulder en haar docenten overbrachten. „It wie fantastysk. Staptest in oare wrâld yn. Los fan skoalle, los fan thú. It wie net altiten maklik, wol spannend, leuk en útdaagjend. En sa is it by my altiten bleaun. It is noait ôf.”

Maar verschillen tussen vroeger en nu zijn er ook. „Yn dy tiid koe ik noch net safolle ôfstân hâlde.” Ze weet nog, ze stond in de eindproduc-

Eva Meijering. FOTO RUBEN VAN VLIET

tie: *Sân wizen fan wekker wêzen*, geschreven door Bouke Oldenhof. „Ik snapte der einliks neat fan. Mar dochts, mei hert en siel en in ûnderbûkgefoel gie ik it dochts oan. Ik fielde myn personaazje om my hinne hingjen, ek yn it deistich libben. Dat soe ik net mear wolle. No hielendal net, no't ik trije bern ha. Ik kom thús en dan lit ik it wurk it wurk. Ik nim de personaazjes net mear mei nei hûs.”

Wat leer je eigenlijk op die Jeugdtheaterschool? Alle facetten van het ambacht. De liefde voor het vak, dat vooral, maar ook discipline en doorzettingsvermogen. Dat vroeg wel wat, ervoer Nynke. „Ast dêrfoar keazen hiest, moast der ek echt foar gean. Fêstbite, it ôfmeitsje wolle, foar hûndert persint dwaan wolle. Proefwurken? Jammer dan. Ik bin dan ek sakke foar myn havo-eksamen.”

Dat nam Nynke mee naar haar latere opleiding, de theatermakeropleiding in Eindhoven. „Ik fielde my dêr hiel ûngelukkig, minsken groe-

ten inoar net, sels de bussjauffeur net. Mar dochts, ik moast en soe dat ôfmeitsje.” Ze merkte wel dat die opleiding heel mooi aansloot bij wat ze op de Jeugdtheaterschool had opgestoken. „It fielde hiel profesjoneel. Echt spylje, it echt oangean. Dat makke it yngewikkeld en yntins, mar ek hiel moai. Ja, dy oplieding hjirre stiet op in heech peil.”

Eva Meijering, die naar de toneelschool in Arnhem ging, ervoer net zo goed dat de jeugdtheaterschool een uitstekende basis vormde. „Je krijgt er les in verschillende onderdelen van het theater. Improvisatie, samenspelen: een heel breed scala aan mogelijkheden. Tot en met een clownswerkshop. Je komt er dan vanzelf achter of zoiets je ligt of niet.”

Nu de opleiding, omgedoopt tot Meeuw Jonge Theatermakers, pal naast Tryater huist, zijn de banden tussen beide instellingen ook weer nauwer geworden. Er is een hele beweging gaande, van mensen die be-

Nynke Heeg. FOTO RUBEN VAN VLIET

‘Je maakt kennis met de magie van het theater’

ginnen bij Meeuw, dan elders in het land een vervolgoopleiding doen en dan weer terugkeren om bij Tryater. Nynke: „Hieltyd mear, hartstikke leuk. Dat it talint útwaait oer de profesjonele opliedingen yn it lân en dan hjir wer weromkomt. Dat betsjut dat wy it as selskip goed dogge. Ik ha Lourens van den Akker as lyts jonkje noch spyljen sjoen, en no spylje ik mei him. Dat fyn ik geweldig. Ik ha Tatiana Pratley noch ien fan har earste toaniellessen jûn, doe gie se nei Meeuw en no makket se hjir hiel moaie dingen.”

Voor Eva zijn het niet alleen de ja-

ren op de jeugdtheateropleiding zelf, die tellen. Hilde Mulder zelf begeleidde haar bij haar voorbereidingen voor de audities van de toneelschool. En ze zat, jaren later nog, in het Jonge Makers-traject van Meeuw: zodoende speelde ze de voorstelling *Blackbird* in het bedrijfscafé van deze krant.

En deze zomer speelt ze, in het kader van het jubileum, in *Een meeuw* van Tsjechov, het stuk waar de opleiding naar vernoemd is (vanwaar dat geschuif met het lidwoord: dat hebben ze in het Russisch niet). Tatiana Pratley regisseert, er doen nog een paar oud-leerlingen van Meeuw aan mee. „Een goede pool van mensen die daar met het vak kennis maakten en er daarna in zijn doorgegaan.”

Wat Meeuw voor Eva betekend heeft? Het klinkt misschien *cheesy*, zegt ze, maar: „Je maakt kennis met de magie van het theater. Het hele proces van het maken van een voorstelling, de repetities, de montage: dat smaakte naar meer.”